

EXPRIMĂRI

Împreună cu aceste mărturii și recunoștințe despre sora noastră plecată, mi-ar place să exprim aceste cuvinte, de asemenea. Prima mea cunoștință cu familia Bell a fost cu soțul ei, Jimmy, care a fost așa un prieten apropiat cu tatăl meu care sa dus. Și atunci în anii care au urmat, eu am devenit un slujitor și am făcut cunoștință cu Sora Bell, și o cunosc ca fiind o adevărată Creștină devotată. Nouă la toți ne va fi dor de ea, peste tot. Este așa de ușor să spui cuvinte despre cineva de felul acesta, pentru că nu trebuie să te abți de la nimic. Ea a fost ceea ce se cerea pentru a fi o Creștină.

² Când o auzeam pe sora cântând, cu câteva momente înainte, doar îmi amintește așa de mult pe ea cântând, după cum o cunoaștem noi cei din jur aici. Ei i-a plăcut să cânte. Sunt așa de bucuros că s-a făcut lucrul acesta, căci a fost făcut într-adevăr cum ar fi simțit Sora Bell. Ei i-ar fi plăcut să se exprime în acel fel. Rugăciunea mea, și rugăciunea sinceră este, ca noi să ajungem toți la capătul drumului cu o mărturie cum a avut-o ea.

³ Doresc să citesc ceva din Scriptură aici, doar o porțiune. Simt că ea a fost așa o iubitoare mare a Cuvântului lui Dumnezeu, și Cuvântul Lui este atât de Etern. Și m-am gândit că aș citi o porțiune din al 14-lea capitol din-din Iov.

Omul născut din femeie este de puține zile, și plin de necazuri.

Se naște ca o floare, și este tăiat: el de asemenea fuge ca o umbră, și nu continuă.

... îți deschizi Tu ochiul asupra unuia ca acesta, și pe mine mă tragi la judecată cu Tine?

Cine ar putea să scoată un lucru curat dintr-unul necurat? niciunul.

Văzând că zilele lui sunt hotărâte, i-ai numărat lunile, Tu i-ai însemnat lui hotarul pe care nu-l va putea trece;

Întoarce-te de la el, ca să aibă răgaz, până când el a dobândit, ca un simbriaș, la sfârșitul zilei.

Un copac și tot are nădejde, dacă ar fi tăiat jos, că el va odrăsli din nou, și că lăstarii fragezi nu vor înceta .

Chiar dacă i-a îmbătrânit rădăcina în pământ, și îi moare trunchiul în țărână;

Totuși va mugurii iarăși de mirosul apei, și dă... ca o plantă.

Dar omul moare, și se topește: da, ... își dă duhul, și unde mai este?

Cum cad apele din mare, și cum seacă revărsările și se usucă:

Așa se culcă și omul, și nu se mai scoală: până nu vor mai fi cerurile, nu se mai deșteaptă, și nu se mai scoală din somnul lor.

Ah de m-ai ascunde în locuința morților, ca Tu să-mi rânduiești o taină, până trec zilele mâniei tale, ...

Dacă omul odată mort, va mai trăi el din nou? eu voi aștepta toate zilele timpului meu hotărât, până îmi vine schimbarea. Eu...

Tu vei chema, ... eu îți voi răspunde: Tu vei avea o dorință să faci o lucrare a mâinii Tale.

Dar acum îmi numeri pașii: ... privești asupra păcatului meu?

⁴ Citind din Cuvântul Etern, aș vrea ca noi să ne gândim asupra unui singur cuvânt pentru câteva momente, și acel cuvânt este: *Exprimări*.

⁵ Există atât de mult din viață care sunt expresii. Și nu este nimeni care trăiește pe pământ și care cândva în viața lui trebuie să se oprească să se gândească de unde vine el, care îi este scopul aici, și unde se îndreaptă de aici. Oricine vrea, ar vrea să privească dincolo de cortină.

⁶ Citind aici din cea mai veche Carte în Biblie, Iov, acest patriarh, a încercat să găsească chiar acest lucru. Și a dat frâu liber acestui impuls al lui Dumnezeu, exprimând că El era o-o viață după moarte.

⁷ Noi uneori simțim căci, când suntem confrunțați cu ceva de felul acesta, că asta e tot. Dar nu este. Este schimbarea. Este... un pas mai sus. Este trecerea de la o viață la alta.

⁸ Și Iov, profetul, în timp ce cugeta la aceste lucruri, el a detectat lucrul acesta în botanică, viața plantelor, viața pomilor. Astfel el a observat asta, cum că Dumnezeu trebuie să fie în creația Lui; că dacă El a făcut creațiunea, atunci El trebuie să trăiască în creațiune, pentru că El a făcut-o cu un scop, pentru El însuși în care să trăiască, ca o casă pe care ar construi-o un om. Aceste vieți minuscule care se află în toată creațiunea lui Dumnezeu sunt supuse Făcătorului lor. Și el cugeta, că, dacă o furtună ar veni și ar doborî un pom uriaș, totuși, acela nu era sfârșitul aceluia pom. El va trăi din nou. Dacă pomul a murit, va trăi.

⁹ Și de multe ori, când noi suntem frustrați, dacă noi doar am privi în jurul nostru, voi îl puteți vedea pe Dumnezeu pretutindeni. Acum îl vom lua pe El, precum în pom, dacă pomul este pus aici.

¹⁰ Și totul este aici pentru a servi unui scop, întocmai cum suntem noi aici pentru a servi unui scop, întocmai cum sora noastră a fost aici pentru a servi unui scop. Noi toți suntem aici pentru un scop al lui Dumnezeu, dacă putem afla care este scopul acela și atunci să-l slujim bine. Acolo, cu siguranță, dacă Dumnezeu este suficient de preocupat de o înviere a vieții botanice, El este suficient de preocupat de o înviere pentru viața umană.

¹¹ Astfel Iova observat, patriarhul, că-că pomul, dacă a murit, a trăit din nou. Și cum că vara și iarna și-a schimbat

ființele, și în fiecare zi acolo a rămas o mărturie. El a observat că dacă pomul trăia în timpul verii, și aparent în timpul iernii murea, frunzele care atârnavă în pom.

¹² Acum, noi suntem învățați în Scriptură, că, există un Pom al Vieții. A fost în grădina din Eden. Și acest Pom al Vieții este unde Creștinii atârnavă, ca o frunză în acest Pom.

¹³ Și acum în timpul iernii, când frunzele sunt frumoase, păi, ele... Sau, în timpul verii, mai degrabă, când frunzele sunt frumoase și verzi, după o vreme înghețul vine și le colorează în diferite culori, și ele cad din pom. Și viața se duce înapoi în rădăcina pomului. Dacă noi doar observăm, este un lucru misterios.

¹⁴ Aici cu ceva timp în urmă, am fost confruntat, să vorbesc unui om care declara a fi un ateu, un necredincios. Și noi stăteam lângă un măr care-i aparținea lui. Și l-am întrebat cât de bătrân era pomul, și el mi-a spus atâția ani, și câte obroace de mere a rodit în fiecare an. Și aceasta a fost la începutul lunii August, și am știut, am observat că merele deja cădeau, și frunzele deveneau maro. Și i-am spus, "Aș vrea să-ți pun o întrebare." Am spus, "De ce aceste frunze devin maro și cad din pom înainte ca vreun îngheț să le lovească?"

¹⁵ "Ei bine," a spus, "se apropie iarna. Și motivul că ele devin maro este pentru că viața a părăsit frunza."

Am spus, "Unde s-a dus viața?"

¹⁶ Și el mi-a spus, "Înapoi la rădăcina pomului, de unde a venit."

Și eu am spus, "Este acela sfârșitul frunzei?"

¹⁷ A spus, "Nu. Viața aceea se va întoarce primăvara următoare din nou, cu o frunză nouă." El niciodată nu a observat aceasta înainte.

¹⁸ Am spus, "Atunci, te rog spune-mi, domnule, ce Inteligență dă jos acea frunză din pom chiar înainte de vremea rece, și trimite viața acestuia înapoi în pământ, pentru siguranță, până la venirea unui alt sezon. Ai putea să pui apă într-o găleată și să o pui pe un stâlp, aceasta nu se va schimba niciodată în funcție de sezon. Astfel aceasta arată că există un Dumnezeu Care stăpânește viața."

¹⁹ Și noi cei care pretindem a fi Creștini, care suntem născuți din Duhul lui Dumnezeu, am fost, prin harul lui Dumnezeu, transferați dintr-un pom al morții la un pom al Vieții. Și când una din frunze cade, cum am auzit acea mărturie de la... această biserică minunată, la biserica Baptistă Gilt Edge, unde mulți dintre prietenii mei prețioși sunt membri, unde una din frunzele acestuia a căzut. Noi știm că viața aceea s-a dus înapoi la Dumnezeu Care a dat-o cu un anumit scop, numai pentru a reveni din nou la învierea generală; niciodată nu va mai cădea, în Mileniu. Mărețul timp este gata să vină.

²⁰ Iov a observat aceste lucruri. Atunci el a observat în viața soarelui.

²¹ Dacă veți observa, dimineața, soarele răsare, este un copil. Razele lui sunt slabe. Apoi ajunge la vârsta adolescenței, cam pe la ora nouă sau zece. Apoi la timpul prânzului, mijlocul zilei, este în tăria lui. Apoi începe să coboare, și în cele din urmă apune din nou la Vest, în timp ce se stinge pentru acea zi. Am putea numi aceea sfârșitul soarelui? Nu. Dimineața următoare, el vine din nou sus, pentru a ne aduce o nouă zi.

²² Acum, ce este aceasta? Este Expriarea lui Dumnezeu. Și cuvântul *exprimare* înseamnă "a face de cunoscut un sentiment." Este exprimarea lui Dumnezeu, exprimare către noi, să ne facă de cunoscut sentimentul Lui față de noi, că moartea nu ne separă Etern. Noi vom învia din nou, vom reveni din nou.

²³ De fiecare dată când sămânța moare în pământ, în toamna anului, întocmai ca aceste flori, ele, semințele mici cad de pe ele când le lovește înghețul, și sămânța se duce jos în pământ. Și pe cât de ciudat pare a fi, totuși este adevărul, Dumnezeu este atât de infinit încât El nu scapă din vedere nimic. El are o procesiune funerară pentru floarea Lui. După ce înghețul le lovește, atunci vin ploile toamnei, și lacrimi foarte mari, de picături de ploaie, picături din cer, și îngroapă sămânța acelei flori, lovește asupra acesteia, și poate se duce un inch sau doi sub pământ. Apoi vânturile reci ale iernii încep să străbată, și-și micuțele petale sunt duse, și tulpina este dusă, și atunci bulbul îngheață și se usucă. Și apoi sămânța mică îngheață, și măduva se scurge din aceasta. Și, păi, pe la timpul primăverii, nu mai poți găsi nimic rămas din aceasta.

²⁴ Dar este acela sfârșitul florii? Niciodată. A fost pusă aici cu un scop. Și când și-a servit bine scopul, atunci Dumnezeu ne face de cunoscut, prin floare, exprimarea Lui către noi.

²⁵ La fel de sigur cum soarele vine un pic mai aproape de pământ, ca să aducă o rază mai călduroasă, voi nu ați putea ascunde acea viață niciunde. Ați putea să o acoperiți cu o piatră. Ați observat vreodată când puneți betonul vostru în timpul iernii, unde este iarba mai groasă în primăvară? Chiar în jurul marginii betonului. De ce este aceasta? Este acea viață care este sub piatră. Când soarele începe să scalde pământul, voi nu puteți ține viața. Își va găsi calea afară de sub beton și își va vârî capul sus, pentru a-l lăuda pe Dumnezeu, pentru că soarele este învierea. S-u-n [soarele – Trans.] este învierea întregii vieți botanice. Nu o puteți ascunde atâta timp cât soarele strălucește.

²⁶ S-o-n [fiul – Trans.] pare a fi, de multe ori, departe. Dar când El începe să strălucească, "Soarele neprihănitului va răsări cu vindecare în aripile Lui." Și fiecare viață, nu contează unde este îngropată, cât de adânc, cât de departe în ape, sau în nisipuri, în stânci, se va ridica spre slava lui Dumnezeu.

²⁷ Pentru că, Dumnezeu se exprimă către noi, arătându-ne chiar ceea ce face El. Scopul Lui este să ne arate, prin

flori, prin soare, prin pomi, prin toată viața, că El este învierea și Viața. Dumnezeu învie Viața Lui când servește scopului Său.

²⁸ Și dacă floarea își servește scopul, și Dumnezeu are o înviere pentru floare, cu cât mai mult pentru sora noastră care servește scopului ei în viață. Dumnezeu are o înviere pentru aceia care servesc scopul lor. Noi putem afla scopul nostru și apoi să- l servim.

²⁹ Aceste floricele, s-ar putea să întrebați despre ele. Ele sunt aici, în această după amiază, pentru a servi un scop. Asta-i de ce aceste flori, pentru ce le are Dumnezeu, pentru a servi un scop. Ar putea continua la nesfârșit.

³⁰ Dacă observați, aceste flori nu sunt toate de aceeași culoare de flori. Ele diferă în culori, arătând că Dumnezeu este un Dumnezeu al varietății. Lui îi plac diferite culori. Amestecându-le împreună face buchetul care îi place Lui. Dumnezeu, un Dumnezeu al varietății. El are florile Lui albe. El are florile Lui roșii. Și ale Lui, toate culorile de flori, și punându-le împreună servesc scopului Său.

³¹ El are munți mari, și dealuri mici, și câmpie. El are deșerturi. El are mare. El are stejarul, palmierul. Totul se îmbină împreună în locul lor, unde, Dumnezeu, Dumnezeul întregii naturi poate locui și se poate bucura de ființa Sa, ca trăind în creaturile Sale în timp, care servesc scopului Său.

³² Dacă El este preocupat suficient să învie aceea, și a făcut o cale de scăpare pentru aceea, pentru a servi în viitor din nou, cu cât mai mult s-a preocupat El pentru poporul Său, indiferent de cine suntem, ce rasă, culoare, crez, sau orice altceva, care poate locui împreună în unitatea Prezenței lui Dumnezeu și binecuvântarea Lui. Va fi o înviere, într-o zi, la fel de sigur cum există o înviere pentru floare. Noi toți vedem asta. Noi toți credem asta. Noi toți știm că aceste lucruri sunt toate exprimări. Ele dau mărturie, spunându-ne, făcând, de cunoscut un sentiment ce Dumnezeu vrea ca noi să știm.

³³ Oamenii care au trimis aceste flori, prietenii surorii noastre care au trimis aceste flori, ei de asemenea fac de cunoscut familiei, exprimându-le acel simț al lor de compasiune a unei prietene, a unei surori, sau-sau cineva drag. Ei încearcă să exprime. Ele sunt exprimări, făcând de cunoscut, declarând ceva.

³⁴ Toate aceste lucruri despre care am putea vorbi, ore în șir, exprimările lui Dumnezeu către rasa umană, toate acestea au rolul lor, și acestea îl joacă bine. Fiecare floare, fiecare pom, fiecare răsărit de soare, fiecare apus de soare, totul își joacă rolul bine. Dar toate acele exprimări ale lui Dumnezeu, ne fac de cunoscut, și ne dau un exemplu, că El urma să facă o exprimare măreață într-o zi, o exprimare Eternă.

³⁵ Apoi El ne-a trimis imaginea Sa exprimată, în forma Fiului Său. Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, în imaginea exprimată de Sine, pentru a declara rasei umane ce gândea El despre noi. El și-a schimbat forma Lui. El a devenit om. El a devenit unul din noi.

³⁶ Din Dumnezeu, Tatăl Etern, de la marele Creator Care, înainte să fi existat o lume, a umplut tot spațiul, timpul. Nu exista nici măcar un-un metru sau metru de lumină, nici nu exista vreun atom sau o moleculă, El era totuși Dumnezeu. Și El va fi întotdeauna Dumnezeu. Dar marele Acela Care... Dacă ați putea privi în sus în timpul nopții și să vedeți stelele în sistemul solar. Cu câțiva ani în urmă, am avut privilegiul să privesc prin acest mare telescop, și unde ei pretind că a-i putea vedea spațiul de o sută douăzeci de milioane de ani lumină, metri de lumină. Și dincolo de aceea sunt încă luni și stele și lumi, pe care El le controlează.

³⁷ Și atunci El a fost atât de suficient de preocupat să facă o exprimare către noi, știind că El este atât de măreț. Totuși, El a coborât în forma unei ființe umane, pentru a exprima ceea ce era EL A devenit un Om al întristării, obișnuit cu mâhnirea. El a trăit o viață de om. Nu a avut un loc să își pună capul. El exprima ceea ce Acesta, ce era Dumnezeu. Ne-a vindecat bolnavii când am fost bolnavi. A înviat morții, pentru a arăta că El era imaginea exprimată a lui Dumnezeu. El a expus un plan pentru noi toți, ca unde și noi să putem privi la aceste mici exprimări și să-l vedem pe Dumnezeu. Atunci noi am putut privi în sus și să vedem măreața exprimare a lui Dumnezeu, și să avem asigurarea, atunci, că atunci când vin aceste ceasuri, acesta nu este sfârșitul.

³⁸ Îmi place exprimarea pe care sora noastră, cântând, a spus cu câteva momente în urmă, "Aceasta este sora mea. Nu aș fi putut cânta în acest fel dacă ea nu ar fi știut unde se afla ea." Vedeți?

³⁹ Există o cale care noi știm unde ne ducem, pentru că imaginea exprimată a lui Dumnezeu a așezat acest plan. Și, El a spus, oricine acceptă acest plan va avea Viață Eternă. Ioan 5:24 a spus, "Cel ce aude Cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are Viață veșnică, și nu va veni la Judecată; ci a trecut de la moarte la Viață."

⁴⁰ Cea mai mare exprimare dintre toate a fost Isus Cristos, Care a făcut o cale pentru noi. El a îndeplinit și a adevărit toate exprimările pe care aceste flori, și viața botanică, și așa mai departe, și soarele, și sistemul solar, au mărturisit înainte de Venirea Lui, că va veni Un Neprihănit care ne va face să credem Aceasta cu fermitate, pentru că El va fi imaginea exprimată a lui Dumnezeu. Și când a venit El, și a făcut ceea ce El a făcut, El a dovedit că aceste exprimări au fost adevărate. El le-a dat adevărit. Pentru că, așa cum o floare învie din nou, pomul învie din nou, soarele răsare din nou, la fel Creștinul va învia din nou. Acesta trebuie. Pentru că, Dumnezeu, în imaginea exprimată a unei ființe umane, sau o ființă umană în imaginea exprimată a lui Dumnezeu, a dovedit lucrul acesta prin învierea Lui.

⁴¹ Atunci, acolo, când profetul a văzut aceste lucruri să aibă loc; Iov, când a văzut el toată viața botanică, și așa mai departe. Atunci, noi care suntem familiarizați cu Biblia cunoaștem lucrul acesta. Așezat pe această grămadă de cenușă,

în suferință, necazul l-a lovit. Membri bisericii lui i-au spus că el era... că a păcătuit în ascuns.

⁴² De multe ori a fost spus, că, "O persoană moare prematur, sau ceva, că poate fi vreun păcat pe care ei l-au făcut. Au făcut ceva greșit." Nu... Acela nu este cazul la un Creștin.

⁴³ Când el a văzut această măreață, exprimare finală, Dumnezeu făcând cunoscut planul Său prin Isus Cristos, a strigat cu un glas. Când fulgerele au fulgerat și tunetele au bubuit, a spus, "Știu că Răscumpărătorul meu trăiește, și în zilele de pe urmă El va sta pe pământ. Și chiar dacă viermii pielii mi-au nimicit trupul, totuși în carnea mea îl voi vedea pe Dumnezeu, pe Care eu însuși îl voi vedea." El a văzut acea exprimare finală, cu multe sute de ani înainte. Dar, fiind un profet, în vedenie a văzut venirea măreței exprimări a lui Dumnezeu.

⁴⁴ El a putut privi în jos și să vadă învierea semințelor. A putut vedea învierea pomilor. Și învierea soarelui, după ce acesta a servit timpul său, și a răsărit din nou; a servit pentru o zi, a răsărit pentru o altă zi. Flori pentru o slujbă de înmormântare, mor, și reînvie pentru o altă slujbă de înmormântare. Toate lucrurile slujesc scopului lor. Apoi el a văzut, în depărtare, Venirea Celui Neprihănit, și a strigat, "Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește."

⁴⁵ "Trupul mi se va odihni în nădejde," a spus David, "pentru că El nu va îngădui ca Cel Sfânt al Lui să vadă putrezirea; nici nu-i va lăsa El sufletul Lui în locuința morților." El a văzut acea zi, acea exprimare perfectă a lui Dumnezeu, ce urma El să facă; să facă de cunoscut, la om, că moartea nu este capătul drumului.

⁴⁶ Acesta nu este sfârșitul. Acesta este începutul. Este sfârșitul întristării. Este sfârșitul timpului de decizie. Dar este începutul timpului de bucurie și răsplată. Nu este sfârșitul la tot. Este doar sfârșitul al-al lucrurilor muritoare, pentru a începe lucrul nemuritor. Ea s-a dus la odihna ei. Dumnezeu să-i odihnească sufletul.

⁴⁷ Acum, el a strigat această mare exprimare, pentru că el a văzut ce urma să se întâmple.

⁴⁸ Acum să venim la această concluzie. Ne-am adunat aici astăzi, pentru a-a exprima, sau să facem de cunoscut sentimentul nostru despre o vecină, despre o soră, despre o soție, despre o mamă. De aceea ne-am adunat în această după-amiază; pentru a face de cunoscut, pentru a exprima sentimentul nostru, pierderea noastră. De aceea ne aflăm aici, pentru a face lucrul acesta. Tatăl este pentru a exprima pierderea soției, copiii, mama; vecina, sau sora.

⁴⁹ Noi slujitorii. Așa cum i-am auzit, în jos prin clădire, dând acele minunate, glorioase, comentarii de mângâiere, clare, ceea ce a însemnat sora pentru ei, și în adunarea lor. Noi slujitorii venim, în această după-amiază. Desigur, în inimile noastre, ne simțim triști, de asemenea. Dar noi am venit pentru a face de cunoscut o exprimare a lui Dumnezeu, de asemenea. Adevărul Lui cu privire la toată această treabă. Am venit să exprimăm ce spune Dumnezeu despre lucrul acesta, pentru a mângâia inimile oamenilor; pentru a le face de cunoscut, pe cât de puternic poate fi șocul, totuși este în providența Dumnezeului Atotputernic să o facă în acest fel, și este planul Lui. Și acesta nu este sfârșitul. Acesta este începutul unei vieți noi.

⁵⁰ Atunci noi cei pe care Dumnezeu ne învață în Cuvântul Său, despre aceste lucruri, venim să facem exprimarea noastră. Și ce fericit sunt pentru aceasta în această după-amiază, că noi toți putem exprima același lucru înspre Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că ea L-a împlinit.

⁵¹ Sora Bell, așa cum o cunoșteam noi aici la tabernacol, o minunată, sfințită, femeie Creștină, ea a făcut exprimările ei, de asemenea. Ea a făcut de cunoscut sentimentul ei despre Dumnezeu. După cum am auzit citirea necrologului, mai devreme, chiar înainte ca Fratele Jim să se căsătorească cu ea, eu presupun, jos în Tennessee, ea și-a făcut decizia ei. A făcut exprimarea ei. Astfel, sunt mărturiile. Și din câte știu eu, din acea zi, nu a încetat niciodată să facă acea exprimare. Poate, astăzi, cum pe coridoarele Cerului, pe undeva acolo în tărâmurile Eterne ale Slavei, mergând pe străzile lui Dumnezeu, încă o exprimă. Dincolo de aceste umbre ale tărâmului muritor, ea încă o exprimă.

⁵² Sora Bell, așa cum o cunoaștem noi, nu i-a fost rușine de mărturia ei. Nu a existat nici o dată vreo înroșire pentru mărturia ei. Nici o dată nu a fost șovăitoare în a spune ceva. Ea a exprimat, și ei nu i-a fost rușine. Cum am văzut-o eu stând în spate acolo cu mâinile ei în aer, și lacrimile curgând pe obraji ei. Văzând-o stând aici la acest amvon, și cântând cântări care să facă ca toată adunarea să intre într-o strigare, despre o Țară, care este departe dincolo de aici. Ei nu i-a fost rușine. Ea a făcut exprimarea ei pretutindeni. Fiecare vecin, fiecare biserică, peste tot unde a fost afiliată, ea s-a făcut cunoscută, a exprimat ceea ce a gândit despre Dumnezeu. A fost viața ei, tot ceea ce a putut fi, a exprimat ceea ce era ea în Cristos Isus, o făptură născută din nou.

⁵³ Ea a fost o prietenă minunată pentru draga mea mamă bătrână care-care a urcat pe aceleași trepte, cu câteva săptămâni în urmă. Astăzi ele sunt împreună.

⁵⁴ Ce lucru minunat este, să vedem exprimările, cum face Dumnezeu. Scrisorile ei; Sora Bell. De fiecare dată când veneam acasă, Billy, fiul meu, îmi aducea o grămadă de scrisori, apeluri telefonice, în mod constant, de la Sora Bell. "Roagă-te pentru *acesta*. Roagă-te pentru *acela*." Că, ce făcea aceasta? Pentru mine, aceea era exprimarea ei, ea făcea de cunoscut ce era în interiorul ei; o povară pentru semenul ei, o povară pentru copiii ei, o povară pentru toți care erau în jur, și fiecare persoană bolnavă.

⁵⁵ Sora Bell a trăit aproape prin harul lui Dumnezeu, ultimii câțiva ani. A fost o credincioasă loială în puterea lui Dumnezeu de vindecare. Și așa s-a întâmplat seara trecută... eu niciodată în viața mea nu m-am rugat pentru ea, și m-am rugat cu acea dragă bătrână sfântă, până când, fără ca Dumnezeu s-o vindece.

⁵⁶ Și seara trecută, când am fost sunat, doar ce m-am întors din Arizona, cam pe la miezul nopții. L-au chemat pe fiul

meu și au spus, „Sora Shepherd, o prietenă a Surorii Bell, vrea ca tu să te rogi pentru ea. Ea este în spital.” Am înțeles a fi Sora Shepherd; ceva doamnă, poate în clădire acum, cu numele de Shepherd, pe care ea o cunoștea. Am crezut că ea era în spital.

⁵⁷ Următoarea dimineață au sunat înapoi, cam pe la unsprezece și ceva, și au spus, "Nu este Sora Shepherd. Este Sora Bell, însăși, este în spital." Și a vedea aceea, chibzuința și planul înțelept al lui Dumnezeu. Înainte ca el să fi putut ajunge acolo, Sora Bell deja a urcat pe Scările de aur. Înainte ca eu să pot ajunge acolo, Dumnezeu a smuls trandafirul Lui de culoare, pentru a face buchetul Său pentru Mileniu. Înainte ca eu să fi putut ajunge acolo, ea era dusă să-l întâlnească pe Dumnezeu. Exprimarea lui Dumnezeu a dragostei Sale!

⁵⁸ Toți acești ani de căsnicie fericită a fost o exprimare a loialității ei ca soție, pentru a face un cămin pentru soțul ei și copiii ei. Aceea s-a exprimat prin vremurile grele, când micuții în jurul mesei, și mersul greu. Și, o mamă, este nevoie de o mamă pentru a ști cum să pună lucrurile împreună, ca să facă aceasta să țină-țină, când guri înfometate sunt în jurul mesei. Dar, a stat alături de soțul ei, loială, a stat alături de copiii ei, aceasta a fost o exprimare a loialității autentice. Aceea este înaintea voastră la toți. Nu era nevoie să spun eu lucrul acesta. Voi știți aceea a fi adevărul. Vedeți? Da, domnule.

⁵⁹ Și cererea ei nelipsită pentru copiii ei! Nu cred că am întâlnit-o vreodată, sau lăsat-o, fără ca ea să facă o cerere pentru acei copii. Aceea a arătat o adevărată maternitate, știind că viața este doar un vis sau un loc de pregătire pentru copiii ei. Ea a vrut să-i întâlnească într-o Țară dincolo de aici, unde acolo nu vor mai exista timpuri grele. Ea în mod constant îmi spunea... Ea mă chema Fratele Billy. Ea spunea, "Frate Billy, roagă-te pentru copiii mei, ca nici unul din ei să nu fie pierdut." Dacă aceea nu exprimă maternitate adevărată; o mamă care este interesată de copiii ei, interesată de vecinii ei, soțul ei, cei dragi ai ei! Este Dumnezeu în femeie, exprimând lucruri Eterne.

⁶⁰ Cum simt eu cu soțul ei, bunul meu prieten. Cum simt cu acei băieți, să audă un mesaj de unii din ei în Germania și diferite locuri, o mamă s-a dus. Dar ea ar putea fi dusă din prezența voastră de aici, băieți, dar ea nu este-ea nu este moartă. Ea este vie pentru totdeauna. Ea este în viață într-o Țară unde ea s-a rugat ca fiecare din voi să o întâlniți. Nu permiteți ca ea să fie dezamăgită. Sunt sigur că ea nu va fi.

⁶¹ Văd o spiță ieșită din acea roată, în această după-amiază. Îmi amintesc când prima spiță a fost luată din familia mea. Una câte una, ele vor cădea. Nu v-a dura prea mult. Ascultați. Acea roată poate fi adunată la loc din nou, în altă Țară unde nu există roți rupte, unde marea economie a lui Dumnezeu poate fi realizată și poate dura de-a lungul epocilor. Fie ca să fie așa, familie. Voi ați avut-o întotdeauna pe mama; acum fiți cu ea pentru totdeauna. Așa este.

⁶² Un alt lucru care a exprimat dragostea lui Dumnezeu. După cum înțeleg, că, cerința ei era ca ea să nu fie niciodată bătrână și să lăncezească înainte, să trebuiască să lăncezească și să fie cărată în jur la bătrânețe, și infirmă și-și bolnăvicioasă, și să moară încet. Dumnezeu a acordat această cerere. Așa este. Păi, doar acum două Duminici, ea stătea aici pe o bancă de biserică, cântând glorioasa Evanghelie a lui Cristos.

⁶³ Ce este aceasta? Ce înseamnă aceasta despre o mamă, părea ca și cum, prematur, cam de șaiszeci și cinci de ani, să se ducă? Ce înseamnă lucrul acesta? Este Dumnezeu exprimându-Se, că, "El nu-i va lipsi de nici un lucru bun pe cei care vor umbla drept înaintea Lui." Dumnezeu, exprimând chiar în moartea ei, este Dumnezeu exprimându-se nouă, că El este Dumnezeu, și El va da acelora dorința inimii Lui, inimii lor, care vor umbla drept înaintea Lui.

⁶⁴ Văzând aceasta, că El este Dumnezeu, și noi toți trebuie să ajungem la acest loc, atunci să privim la semnele Lui de exprimare. Dragostea Lui, Biserica Lui, poporul Lui, și tot ceea ce este, sunt toate exprimările lui Dumnezeu către noi. Atunci eu cred că noi toți ar trebui să ne aplecăm capetele în smerenie și să-i mulțumim lui Dumnezeu pentru această viață care, prin Cristos, a biruit chiar moartea însăși.

⁶⁵ Și apoi Cuvintele lui Isus când El s-a dus la fiica lui Iair, „Ea nu este moartă, ci doarme.” Ea s-a dus la somnul ei, și nu la moartea ei. Căci ea a murit cu mulți ani în urmă, când era o fetiță, și acum trăiește în Cristos; și doar adormită, pentru noi, dar trează cu Cristos.

⁶⁶ Să ne aplecăm capetele atunci și să dăm mulțumiri pentru această viață galantă.

⁶⁷ Tată Ceresc, desigur Tu cunoști inimile noastre, desigur Tu cunoști gândurile din mintea noastră. Tu cunoști totul despre noi. Noi suntem Creația mâinii Tale. Tu ști că nouă ne pare rău să o vedem pe Sora Bell luată dintre noi. Dar, Dumnezeule, noi ne aplecăm capetele și inimile noastre, ca recunoștință că cererea ei a fost acordată, și că dorința Ta pentru ea a fost împlinită. Căci, chiar aici la capătul drumului, când necrologul ei este scris în viețile tuturor cu care ea a intrat în contact, că ea a fost slujitoarea Ta. Fie ca influența ei să trăiască îndelung în inimile tuturor acelor care o cunosc. Dumnezeule, ne rugăm ca Tu să odihnești sufletul ei galant în acea Țară pe care ea a iubit-o, și despre care a vorbit și cântat, toți acești ani.

⁶⁸ Mă rog pentru Jimmy, în această după-amiază, Doamne. Când îl văd șezând acolo, și el își exprimă gândurile în timp ce lacrimile cristaline curg pe obrajii lui. El se gândește la o soție loială. Și la acești copii care, lacrimile curg pe obrajii lor, ei se gândesc la o mamă iubitoare. Și noi ne rugăm, Dumnezeule, ca Tu să-i binecuvântezi. Mângâie inimile lor. Întinde acea Mână, care mai presus de atingerea oricărui alt lucru, care poate ajunge la inima omului, și dă-le această mare satisfacție, că într-o zi ne vom întâlni din nou, și niciodată nu vom avea o altă slujbă de înmormântare Acolo.

⁶⁹ Binecuvântează-i pe cei dragi ai ei, frații ei, surorile ei, nepoții ei, și vecinii ei.

⁷⁰ Și aceste biserici, Doamne, noi știm cum au iubit-o ei. Așa cum ea a umblat în mijlocul nostru, ei, ea a umblat în mijlocul lor. Și împreună, cu ei, Doamne, noi-noi împărtășim acest mare sentiment reciproc, că noi am iubit-o. Și ne aflăm aici exprimând a noastră-a noastră-a noastră recunoștință către Tine, pentru viața ei.

⁷¹ Modelează-ne, Doamne, și fă-ne, ca noi, de asemenea, când noi ajungem la capătul drumului, fie să fim gata să Te întâlnim. Iartă-ne păcatele noastre multe, O Dumnezeule Etern. Ai milă de noi, Doamne, căci noi suntem slabi și osteniți.

⁷² Și mă rog ca Tu să ne dai mângâiere, în această dupăamiază. Fie să găsim în aceste cuvinte care au fost exprimate din Cuvântul Tău, prin diferiții slujitori, și cei care sunt ordinați să aducă așa ceva, și prin vecini și prieteni. Fie să aflăm acolo, cu mărturia de-de flori, și a pomilor, și strălucirii soarelui, frunzele, și-și mai presus de toate, cu Prezența Duhului Sfânt, care mărturisește învierea lui Cristos. "Eu nu vă voi lăsa orfani. Îl voi ruga pe Tatăl, și el vă va da un alt Mângâietor, și El va rămâne cu voi în veci." Oh, cât Îl iubim, Doamne! Și cât apreciem că Tu ni l-ai trimis, pentru a ne da această asigurare binecuvântată în ceasurile și vremea de necaz.

Acum dă-ne tărie pentru serviciul ce urmează.

⁷³ Vreau să cer ceva special, Doamne, chiar acum pentru acești băieți care șed aici în uniformă. Binecuvântați să fie acei băieți, așa cum va trebui ca ei să se întoarcă înapoi în rândurile lor. Dar mă rog, Doamne, că în acea zi... Noi apreciem aceste uniforme pe care ei le poartă acum. Dar fie ca rugăciunea mamei să fie împlinită: fie ca ei să fie îmbrăcați în sfințenia și neprihănirea lui Isus Cristos, în acea zi. Fetele, și toți împreună, Doamne, astai ce vrem să fim, soldați Creștini, credință puternică adevărată. Călăuzește-ne și îndrumază-ne până în acea zi, Doamne, când ne întâlnim din nou.

⁷⁴ Îți mulțumim pentru viața ei acum, și ne rugăm ca Tu să fi cu noi toți până ne vom întâlni cu toții la picioarele Tale. În Numele lui Isus cerem aceasta. Amin.